

[Starcke.]

at vi jo havde et Professorudvalg, som med dybe Rynker i Panden sad og udarbejdede Planer for, hvad man skulde gøre ved en Arbejdsløshed, som ikke kom. Men meget af det, som man i Dag kalder lav Arbejdsløshed og fuld Beskæftigelse, skyldes, at der er saa mange Mennesker beskæftiget, som ikke arbejder, for Arbejde er en Beskæftigelse, som skaber nye Værdier, men hele den Form for Beskæftigelse, som ligger i f. Eks. Administration, er ikke egentlig produktiv.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft omtalte den højtærede Finansminister og sagde, at han var en over for Planøkonomien sympatisk Minister, og at hans Tale i sin Tid var en udpræget planøkonomisk Belæring.

Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har ganske Ret i sin Bedømmelse af den højtærede Finansminister, og efter vort Skøn burde det være utilladeligt at have en Professor i Planøkonomi siddende i liberale Regeringer.

Hvad er Planøkonomi? Hvem forstaaer sig bedst paa at importere Tømmer, Tømmerhandleren eller Kaffehandleren? Hvem forstaaer sig bedst paa at handle med Kaffe, Kaffehandleren eller Tømmerhandleren? Hver forstaaer sig bedst paa det, de er uddannet til. Men vi sætter Professorer og Embedsmænd i Kontorerne til at handle med baade Tømmer og Kaffe, uden at der er nogen af dem, der har Forstand paa nogen af Delene. (*Hans Hedtoft*: Se paa Manufakturhandlerens Tekstilimport!) Udmærket! Det er Statens Indgreb, som er Ulykkens Aarsag, fordi de fører til Regeringsaftaler, til Socialisering af Samhandelen o. s. v. Man indfører Eksportforbud for at kunne overholde Aftaler, som Staten har sluttet, man laver Puljeordninger, man laver ministerielle Eksportudvalg, Producenterne afskæres fra at disponere over det, de selv har produceret, man maa ikke raade over det, man selv har lavet med sine Hænder, man maa ikke slagte sine egne Svin, maa ikke købe for sine egne Penge, ja, man maa snart heller ikke tale med sin egen Kone. Hjemmemarkedet afspærres, den kunstige Afspærring giver Vareknaphed, og Priserne stiger. Saa indfører man et System af Maksimalpriser, man indfører Rationering, Produktionen hemes, og saa gaar man for at holde Produktionen i Gang over til Subsidieordninger og Tilskud. Alt dette kræver Skatter, stadig flere Skatter. Det giver mindre Rentabilitet og mindre Konkurrenceevne paa Verdensmarkedet. Til sidst skal man, hvis denne Linie følges, ende i Produktionstvang, Stavns-

baand, Hoveri og Livegenskab. Hele Systemet med Understøttelser, med nye Skatter, med voksende Administration, som igen kræver nye Skatter, det er Planøkonomi ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, og det er dette System, De staaer som Profet for i dette Ting. Sikke noget Roderi!

Se, vore Oldeforældre, de var ikke saa dygtige, som vi er. De kunde ikke producere saa meget. Vi kan producere 10 Gange mere, end vore Oldeforældre kunde, men de kunde tænke sig om, det kan vi ikke, og naar vi nu kan producere 10 Gange saa meget som vore Oldeforældre, betyder det, at Statsmændene og Politikerne kan lave 10 Gange saa store Dumheder, før det mærkes paa Skindet, og jeg tør nok sige, at de benytter sig af Lejligheden.

Det er jo blevet saadan her i dette Land og i Europa, at man snart roser en Regering, blot den forstaaer at regere, saa Befolkningen ikke lige akkurat dør af Sult. Hele dette System med, at Staten lægger Erhvervslivet og Handelen ind under sin Magt, er noget, som i høj Grad berører Spørgsmaalet om Demokratiets Afgrænsning, om Folkestyrets Fremtid, fordi man undergraver Folkestyrets Autoritet ved aldrig at gøre sig klart, hvad det er, Folket skal styre.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller som har en stor Del af Ansvaret for den Englandstraktat, vi trækkes med, skylder man Tak for hans store Indsats under Besættelsen og alt det, han udrettede i England, men det er ligesom hans gode Hjerte er løbet af med ham med Hensyn til denne Englandstraktat og han ikke har forstaaet at holde Sentimentalitet og Forretning ude fra hinanden. Subsidier og Tribut er ene Ting og Forretning en anden Ting. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er en dygtig Politiker, men han er ikke nogen klog Forretningsmand. Hvis Danmark vilde have vist England en stor Gestus til Tak for dets store Indsats for Europas og Danmarks Befrielse, havde det været meget bedre at sende saa og saa mange Skibsladninger Levnedsmidler over til de engelske Mødre og engelske Børn og sige: Vær saa god! Men dette, at man nu har faaet hele Spørgsmaalet bragt ind i denne ulykkelige Englandstraktat, som det bliver vanskeligt at komme ud af igen, er meget uheldigt. Englænderne er nemlig Forretningsmænd, og Englænderne skal være Forretningsmænd, og det skal vi ogsaa. Grosserer-Societetets Formand, Rudolf Schmidt, sagde fornylig, at vi ikke har købt os fattige, vi har faaet Varer til Produktion